

Olga L. Pijoan

Artista plàstica
conceptual

Joan Francesc Dalmau Llagostera

Il·lustracions de "les 8 Olgues"

on són ?
les dones?
t a r g a r i n e s ■

On són les dones?

t a r g a r i n e s ■

On són les dones targarines? és un projecte que vol donar a conèixer dones de Tàrrrega que, tot i haver tingut una vida professional i personal plena d'èxits, s'han mantingut en l'anonimat. Aquesta col·lecció vol reconèixer els seus mèrits i donar-les a conèixer.

El mètode d'il·lustració d'aquest conte és un homenatge en si mateix a l'Olga L. Pijoan i la seva tasca educativa a la ciutat nicaragüenca d'Esteli. Les làmines que el componen s'han fet sobre la base d'un procés de creació lliure, que parteix de l'assimilació de l'art conceptual de l'artista per part d'un grup de nenes i noies autoanomenat "Les 8 Olgues": Irati Guerrero Vera, Anna Maria Morales Llobet, Marina Morros Campillo, Blanca Pla Corbella, Maria Portero Viladot, Izaskun i Emma Serra Rius i Lluïsa Gabarra Labad com a coordinadora tècnica i artística.

Olga L. Pijoan

Artista plàstica
conceptual

Tàrrrega, 25/1/1952

Nicaragua, 31/5/1997

L'Olga va néixer el 25 de gener de 1952 a Tàrrrega. Va cursar els estudis primaris interna al Col·legi Sant Josep de Tàrrrega i després va anar a viure a Barcelona amb la seva mare, avis i oncles materns. El 1966, entra a estudiar a l'Escola Massana i s'interessa per la pintura i l'estampat tèxtil.

El 1969 inicia una convivència amb l'artista Carlos Pazos, amb qui va estar casada de 1973 a 1975. Aquesta etapa serà la més fructífera pel que fa a l'aportació de Pijoan al panorama de l'art català, ja que s'incorpora a tot el moviment conceptual, en el qual realitzarà tot un seguit d'accions corporals i participarà a la major part de les manifestacions col·lectives de l'art conceptual a Catalunya entre 1972 i 1974.

Després d'aquesta època, l'artista torna a la pintura.

Un greu accident ocorregut a la seva mare l'obliga a ocupar-se de la família; inicia una nova relació amb Miquel Cunyat. Treballa en el món de la cuina i a la restauració. A finals de 1961, una relació tempestuosa amb Jaume Casamitjana la porta a iniciar una vida rural a Riderou. A finals de 1989 fa el primer viatge a Nicaragua amb el Comitè de Solidaritat Salt Quilate, on coneix Patrick Govers, professor a la Universitat d'Esteli. El 26 de maig de 1992 neix el seu fill Alexandre i es casa amb Govers.

Des de 1994 viu a Esteli, Nicaragua. Olga organitza tallers de pintura mural infantils amb objectius humanitaris. Participa en el Taller de Muralisme d'Esteli, destinat a iniciar els nens al dibuix i a la pintura. Mor per un infart a San Rafael del Sur als 45 anys.

Olga

↳★

Pi Joan

Hola, em dic Maribel i visc a Esteli, un lloc de Nicaragua que és conegut com la ciutat dels murals. Els murals són pintures, dibuixos o obres artístiques fetes als murs. A Esteli n'hi ha per tot arreu i són molt bonics. La gent ens visita per veure'ls, són el nostre principal atractiu turístic. Fins i tot figurem al llibre dels Guinness Rècord per haver pintat, amb participació de nens i nenes, el mural més gran del món.

ESTELÍ

amor, Nicaragua

Paz Vida

Potser no ho saps, però una dona de Tàrrrega que es deia Olga L. Pijoan va tenir un paper molt important a l'hora de convertir la nostra ciutat en un lloc tan especial. L'Olga va ser una persona entranyable per a mi i moltes de les meves amigues i amics. Seria trist que no la coneguessin els nens i nenes de la seva pròpia ciutat, no creus? Per això he decidit parlar-vos-en una mica.

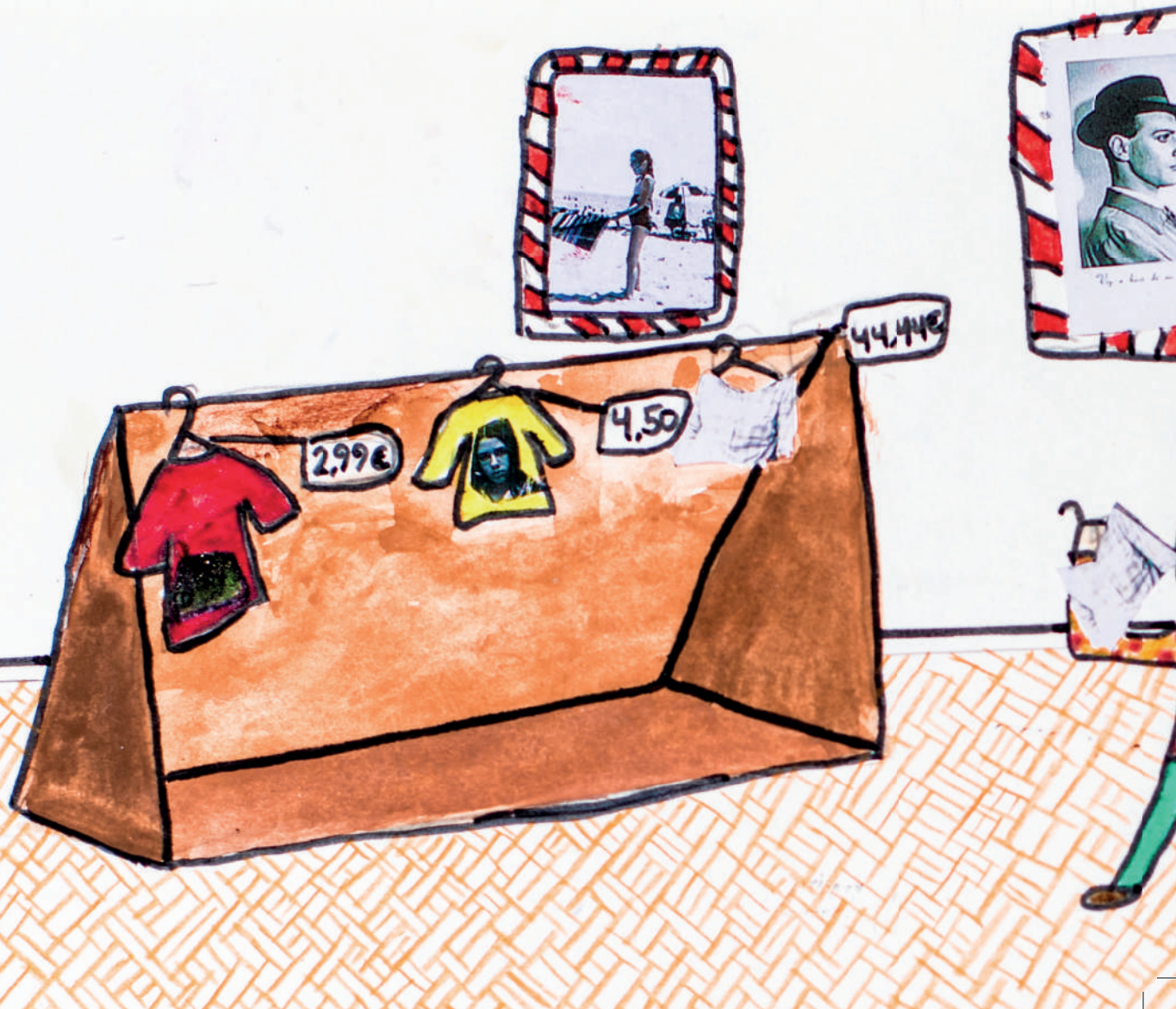

L'Olga va néixer a Tàrrrega el 25 de gener de 1952. De petita va anar a escola al Colegio San José, un col·legi religiós que actualment és l'Escola Vedruna. Vivia al número 36 del carrer del Carme, on als baixos hi havia la barberia del seu avi.

La seva infància va ser difícil. Només tenia un any quan son pare va marxar de casa. Més endavant, ella i la seva mare anirien a viure a Barcelona, on també tenia els tiets i els avis materns. La mare, que es deia Carme, va obrir una botiga

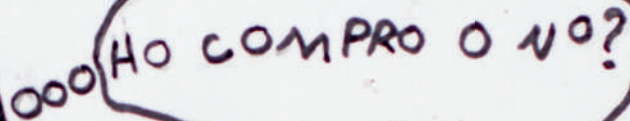

de roba a la qual va posar el seu nom: Olga. Com que venent roba no feia prou diners, llogava habitacions del pis on vivien. Això va influir en l'adolescència de l'Olga, que amb catorze anys ja ajudava a la botiga. A aquesta edat va tenir el primer

OLGA

HO COMPRO O NO?

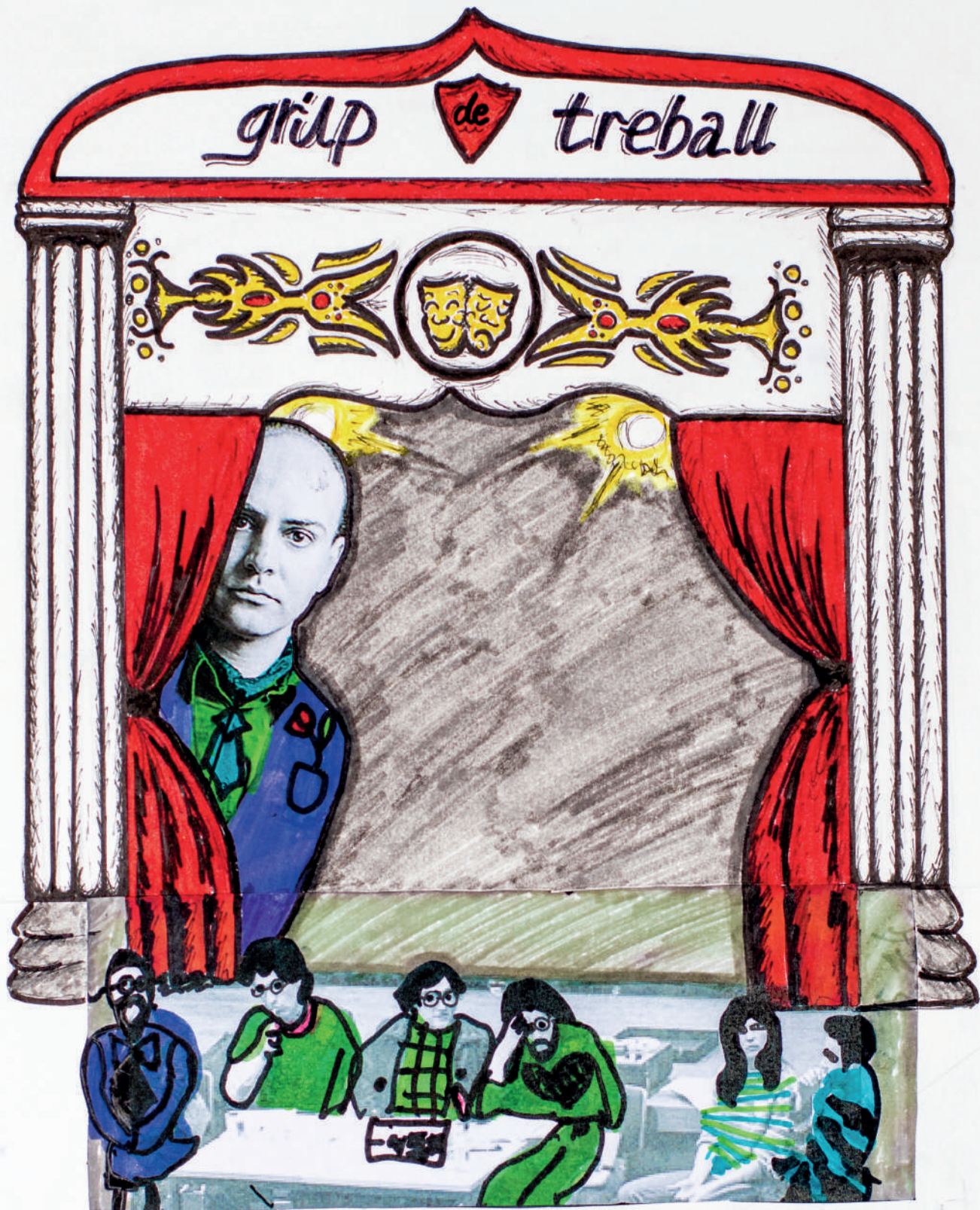

contacte amb l'art a l'Escola Massana i en quedà fascinada. S'interessaria sobretot en la pintura i l'estampat tèxtil. Era l'any 1966.

Dels divuit als vint-i-quatre anys va viure amb l'artista Carlos Pazos. Durant aquest temps comença a fer art dins del moviment conceptual i entra en un col·lectiu d'artistes anomenat Grup de treball. L'any 1972 participa per primera vegada en una exposició. Després es presentarà a moltes altres. Les seves obres van despertar l'interès dels millors crítics d'art del moment. Feia accions corporals, és a dir, feia coses artístiques emprant el seu cos. Això era propi de les avantguardes, que buscaven noves formes d'expressió, experimentaven amb nous llenguatges i provaven maneres de fer diferents. L'obra de l'Olga va cridar l'atenció perquè era molt singular, personal i espontània.

grúp de treball

Heu de saber que les seves obres podien ser interpretades de maneres diferents. Això passa sovint amb l'art conceptual. De vegades el públic entén coses que no són les que volia dir l'artista! Per entendre aquestes obres, ajuda molt saber en quina època les va fer i en quin entorn vivia. D'això se'n diu el context. "Herba" és una de les obres de l'Olga en què es veu la importància del context.

També entre les artistes hi ha diferents maneres d'entendre l'art. Per això, de vegades s'agrupen en col·lectius. Olga va formar part del col·lectiu "Què fer?" i va ser signant d'alguns textos històrics. En un d'ells mostrava la seva disconformitat amb un article d'Antoni Tàpies que criticava els joves artistes conceptuals!

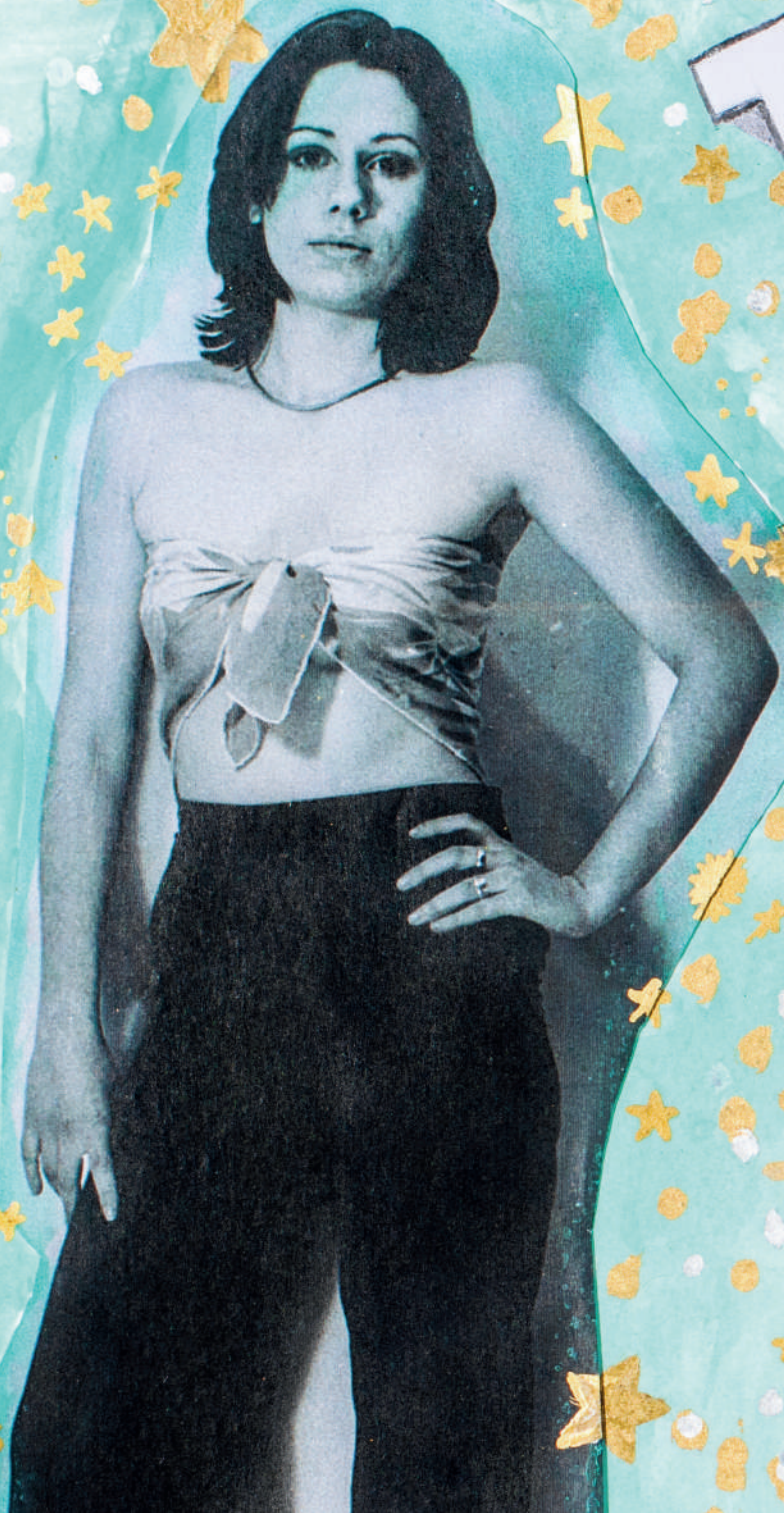
Una de les seves accions més representatives i polèmiques va ser "Cos real / Cos projectat". Olga era dalt d'una tarima, asseguda en una cadira. Mentrestant, al seu costat es projectaven fotografies d'ella: ara un boci d'orella, ara mitja galta, ara el tros d'un ull, ara la punta del nas.... Entre les imatges del seu cos nu també hi apareixien parts d'algunes zones considerades tabú, com ara els pits o el pubis. Per això, aquesta obra no va ser ben rebuda per tothom. A alguns crítics d'art no els va agradar.

PRU

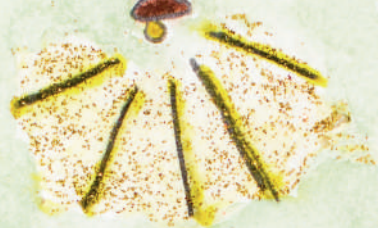

Olga considerava la vida i el propi cos com una forma d'art. A la galeria Vinçon de Barcelona va presentar l'acció anomenada "Repòs". En aquella sala d'exposicions, va posar-hi un llit, una tauleta i un petit llum. Fins i tot s'hi va endur la seva gossa, Greta, perquè li fes companyia. Olga feia com si fos sola a casa. En això consistia l'acció. Si estava cansada, dormia o reposava. Per això la va titular "Repòs".

VINGON

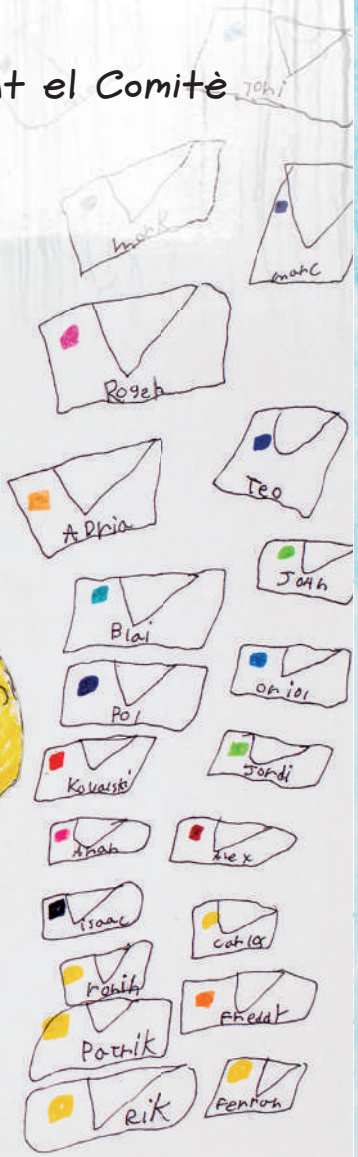
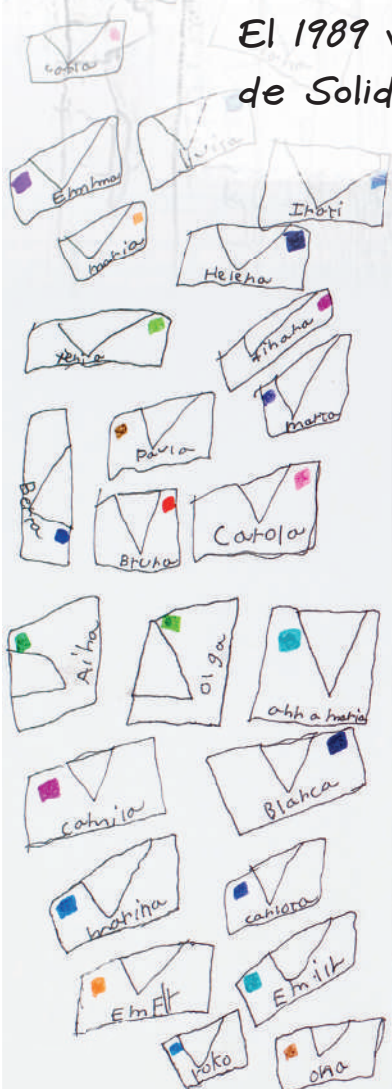

A causa d'un greu accident de la seva mare, va haver de deixar l'art per ocupar-se de la família. A partir d'aquell moment la seva vida passaria per molts canvis. S'enamora unes quantes vegades, viu a diferents llocs i treballa en diversos oficis: fa de carterera i de cuinera.

El 1989 viatja per primer cop a Nicaragua, acompanyant el Comitè de Solidaritat Salt Quilate.

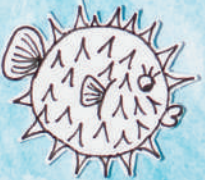
*Después por cuando papá a meter, cuando ella
contó yo era un niño bonito y me picó y hacían
una arbolito y me segu con los amigos y todo
aquello fue recuerdo un poco costalpica
Bueno, yo de alguna manera pienso
abajo del arbolito quiero que tiempos
uno y representativo de mi vida que
fue veréis son parte de los 100, 200
Kuanamburo en los talleres cuando es
¡Que unión! Mucha vez, pienso por
de modo (nuevo experimento etc)
aprender de ellos, estoy entusiasmado.
Los que os envío todo es una pequeña
pizarra me ayudaría seleccionar de, porque
varias exposiciones que llevar (Bélica
Dadrad), todo para conseguir poder
separar con los talleres. Esta línea lo
descubro y como aquí se maneja "misión"
es la única cosa que tiene para sentir
cuando les oblige a venir, así que son
muchos con sus padres y familia para
asistir (sábado-domingo) las 3 horas
que dura el taller. Puntan en el sur
si quiera con mosaico) en una condici
para así sea incomprensible, pero
Puntamos con pintura acrílica para*

Niagara Air-Staff

Arran d'una segona visita al meu país, coneix Patrick Govers i s'enamoren. Patrick era professor a la Universitat d'Esteli. Dos anys més tard neix el seu fill Alexandre i es casen. Durant un temps viuen a Catalunya i ella treballa a la Seguretat Social de Girona. Però el 1994 tornen a Esteli i s'hi queden a viure. Llavors és quan jo la conec.

Olga era educadora. Organitzava tallers de pintura mural infantil amb objectius humanitaris. Va participar en el Taller de Muralisme de la meua ciutat, destinat a engrescar nens i nenes perquè comencessin a pintar i a dibuixar. Després va fundar el seu propi taller anomenat "Taller de dibujo y pintura 14 de Abril". En veure que al barri hi havia tanta canalla, ens va convidar perquè anéssim a pintar amb ella els dies que no teníem escola. Ens va dir que el que tenia allà era per a nosaltres, que hi podia anar tothom qui volgués i que si no ens agradava podíem anar-nos-en. Olga no comptava amb gaires diners i havíem de pintar al terra, però no se n'anava ningú!

El barri era pobríssim, moltes persones anàvem descalces. Ben just vèiem els pares i mares perquè era el temps de la Revolució Sandinista. Però al seu taller érem feliços. Ens encantava pintar amb ella perquè ens animava i ens donava llibertat. Tenia un equip d'adolescents que l'ajudava i sempre ens preparava activitats diferents. Ens sentíem allò com a nostre i ho cuidàvem. Sabíem que els pots de pintura, els pinzells, les fustes i tot el que hi havia al seu taller ho compartiria amb nosaltres. Ens feien cas i ens sentíem protagonistes. Allò va ser com un somni per a tots els nens i nenes del barri.

• Barrio 1

14 de abril

GUAV

Mmmm!!

Olga era molt solidària, li agradava ajudar els altres. Va viatjar a altres llocs en conflicte, com ara Chiapas. Potser la seva generositat va fer que no es dediqués gaire a fer carrera com a artista. Li interessava la vida per damunt de l'art i es va moure al marge dels circuits culturals. Es va declarar a si mateixa obra d'art i va esdevenir un personatge emblemàtic. L'artista Carles Hac Mor va escriure que l'Olga tenia moltes idees per a noves obres, però que no li interessava prou fer-les. Alguns crítics qualifiquen l'art d'Olga com una mena d'Anti-Art. D'ella també s'ha dit que era la Yoko Ono catalana. Pilar Parcerisas diu que el cel i l'aigua

★ Olga Pijuan

Centre Santa ...
RAMBLA SANTA ... CA. • 93-316-28-10 • HAS-
TA EL 31 DE MAYO • BARCELONA

MARIA LLUÏSA BORRÀS

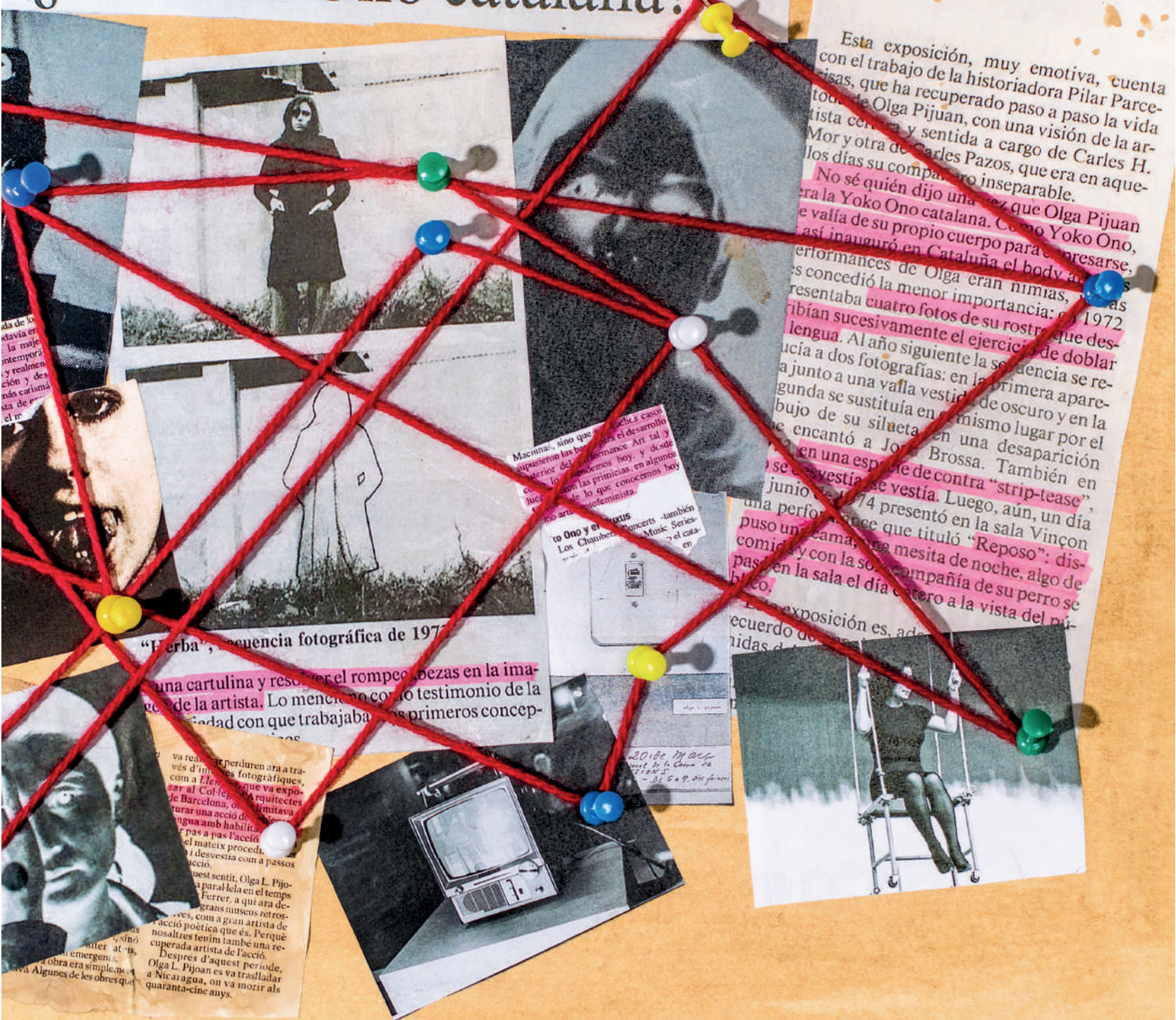
Cuando hace dos años falleció Olga Pijuan (Tàrrega, 1952-Nicaragua, 1997) busqué en el archivo y sólo encontré unas hojas fotocopiadas que correspondían a cada una de las actividades o exposiciones que realizó. No más de diez, que son un inventario de los escasos lugares donde se podían ver en vivo las obras conceptuales. Gracias a los buenos oficios de Utrilla, se contaba con la Asociación del Personal de "la Caixa", ubicada en el entre-suelo de la calle Amadeu Vives, donde expusieron "Informe sobre la realidad", que consistía en sustituir objetos del lugar por su fotografía: en lugar de los enchufes, fotos de los enchufes, en lugar de un radiador, foto de un radiador. Otra de las fotocopias representa una especie de poema visual que, después de citar a Brossa, ofrece un esquema con tres rectángulos alargados paralelos (A, B, C) que titulaba "El límite del papel" y que presentó en noviembre de 1972 en el Hospital de San Carlos de Madrid.

JOSEP MIQUEL GARCIA
Tres más co
Olga L. Pijuan

El Museu Comarcal de l'Urgell se suma a la iniciativa "On són les dones taragornines?", que homenajeta set levadores, poetes, libretes, locutores i una artista, Olga L. Pijuan, que va néixer a Tàrrega el 1952 i va morir molt jove, el 1997, a Nicaragua. No és la primera vegada que Tàrrega recorda la seva artista conceptual i el mateix Museu va acollir a l'Embarri i una exposició sobre els dos artistes de la visual agramuntí Guillem Vitaragnis es pensava sempre en Jaume i Josep Minguell, o en Eluis Trepat, però ara cada vegada pren més força i interès el treball ocult de l'Olga L. Pijuan. El seu activisme va tenir una presència artística activa a l'era conceptual que pot delimitar entre els anys 1972 i 1977. Aquest període coincideix amb la Segona Mostra d'Art de Granollers (1972) i la Mostra de Baluard, a l'edifici de la nova de la Rocambona, amb sobre 1219 m². La Mostra d'Art de l'Hospital (1972) amb el treball "El del paper". Totes aquestes accions tenen un punt de fragor i d'obra, una idea del muntatge i de l'artista com a creador i bellesa. La generació d'art era un any més de vida i qualitat, però qualitat volia intencionalment una obra d'art.

¿La Yoko Ono catalana?

Esta exposición, muy emotiva, cuenta con el trabajo de la historiadora Pilar Parcerisas, que ha recuperado paso a paso la vida de Olga Pijoan, con una visión de la artista cercana y sentida a cargo de Carles H. Mor y otra de Carles Pazos, que era en aquellos días su compañero inseparable.

No sé quién dijo una vez que Olga Pijoan era la Yoko Ono catalana. Como Yoko Ono, se valía de su propio cuerpo para expresarse, así inauguró en Cataluña el body art. Sus performances de Olga eran nimias, pero las concedió la menor importancia: en 1972 presentaba cuatro fotos de su rostro que describían sucesivamente el ejercicio de doblar la lengua. Al año siguiente la sesión se redujo a dos fotografías: en la primera aparecía junto a una valla vestida de oscuro y en la segunda se sustituía en el mismo lugar por el dibujo de su silueta. En una desaparición se encantó a Joan Brossa. También en una especie de contra "strip-tease", en junio de 1974 presentó en la sala Vinçon una performance que tituló "Reposo": dispuso un sofá, una mesita de noche, algo de comida y con la sola compañía de su perro se pasó en la sala el día entero a la vista del público.

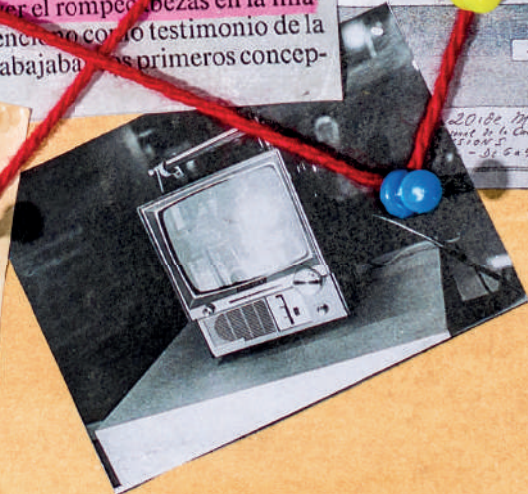
Macina, sino que se trata de muchos casos supuestos del desarrollo del arte tal y como lo entendemos hoy y desde cuando se conocen las primeras, en algunos lugares de lo que conocemos hoy como arte conceptual.

to Ono y el Fluxus
Los Chamberlains - también
Music Series
de la catalana

"Herba", secuencia fotográfica de 1977

una cartulina y resolver el rompecabezas en la imagen de la artista. Lo mencióno como testimonio de la libertad con que trabajaba en sus primeros conceptos.

va realment perduren ara a través d'imatges fotogràfiques, com a Llençols que va exposar al Col·legi d'Arquitectes de Barcelona, o a l'imitativa d'una acció de...
...ngua amb habilitat...
...pas a pas l'acció...
...el mateix procedi...
...i desvestia com a passos...
...acció.
...quest sentit, Olga L. Pijoan para l'ela en el temps Ferrer, a qui ara de grans tenses retros...
...aves, com a gran artista de acció poètica que és. Perquè nosaltres tenim també una recuperada artista de l'acció.
Després d'aquest període, Olga L. Pijoan es va traslladar a Nicaïa, on va morir als quaranta-cinc anys.

simbolitzaven la idea de llibertat de l'Olga i que potser li agradava més viure prop dels artistes que ser artista, perquè això era el que més s'acostava a la vida lliure que perseguia. Desgraciadament, va morir d'un atac de cor quan només tenia quaranta-cinc anys. Però segueix viva en la nostra memòria i en els murals de la ciutat.

A mi m'agrada pensar que Nicaragua representava per a ella un cel de llibertat i que a Esteli va retrobar-se amb els seus inicis amb la pintura. El nom de la meua ciutat és com l'art conceptual, es pot interpretar de diverses maneres. Un dels significats que té és "riu d'obsidiana". Us heu fixat que en català Esteli sona com estel? Llavors, el nom té els dos elements que per a l'Olga representaven la llibertat: l'aigua i el cel. L'aigua del riu d'obsidiana i la llum del cel esquitxat d'estels.

Quan mireu el cel de Tàrrrega feu el que faig jo. Trieu un estel i penseu que és el punt que l'Olga posava darrere de la ela quan signava. I no oblideu que a Esteli, el nom d'Olga L. Pijoan brillarà sempre en el record dels nens i nenes que la vam conèixer.

Aprenc noves paraules amb l'Olga

Avantguarda. Conjunt de persones que fan coses molt noves, modernes i diferents de les de la seva època. Una literatura d'avantguarda no és ben compresa per la gent de la seva època.

Collectiu. Grup de persones que tenen alguna cosa en comú.

Comissari/ària. Persona que s'encarrega d'algun assumpte per ordre d'un/a superior.

Concepte. Idea que tenim d'una cosa, com si fos la seva imatge en el nostre pensament.

Context. Situació que envolta un fet.

Dictador/a. Persona que mana tota sola, sense ser controlada per ningú. Els dictadors no deixen que la gent tingui llibertat.

Dictadura. Hi ha una dictadura en un país quan hi governa un dictador. En una dictadura no hi ha llibertat de premsa.

Educador/a. 1 Persona que transmet coneixements, actituds, valors o formes de cultura.

2 que serveix per a transmetre'ls.

Entorns. Els entorns d'un lloc són els voltants més pròxims.

Espontani o espontània. Una persona és espontània quan diu les coses tal com les sent, i es comporta de manera senzilla i natural.

Estampar. Fer que un dibuix, uns colors, unes figures quedin marcats sobre un paper, una tela o un altre material. Hi ha fàbriques on estampen robes de colors per a fer vestits, fan estampat tèxtil.

Feminisme. Moviment que busca la igualtat real entre dones i homes.

Fructífer/a. Que dona fruit.

Interpretar 1 Explicar o comentar un text que no és gaire clar.
2 Donar a una cosa un significat determinat.

Marxisme. Moviment que refusa el capitalisme i defensa una societat sense classes.

Matern. De la mare.

Muralisme. Pràctica i moviment artístic que consisteix a pintar murals a les parets dels edificis públics.

Obsidiana. Tipus de roca volcànica.

Polèmic/a. Que provoca discussions i fa que la gent en parli.

Règim. Forma de govern que té un país. En els règims democràtics, se celebren eleccions per escollir les persones que governen.

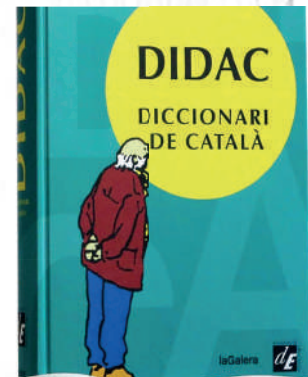
Revolució. Canvi polític, social, econòmic o científic molt important. El descobriment dels plàstics va ser una revolució tècnica.

Revolucionari/ària. Que busca un canvi polític, social, econòmic o científic molt important.

Singular. Que és estrany, únic, extraordinari.

Tabú. Cosa que no es pot dir, fer o tractar, a causa d'alguns prejudicis o convencions socials.

Titular. Posar títol (o nom) a una obra, un article, una pel·lícula, etc.

Altres coses interessants

Art conceptual. Moviment artístic que es va posar de moda poc abans de 1970. Creuen que la idea és l'únic que interessa per això moltes vegades la idea i l'obra són el mateix.

Chiapas. Estat de Mèxic. En l'antiguitat, a l'època precolombiana, s'hi havia desenvolupat importants cultures. Per exemple l'olmeca, la maia i la xiapaneca. L'any 1994 es va iniciar un conflicte armat entre la guerrilla Ejército Zapatista de Liberación Nacional i el Govern de Mèxic. La guerrilla lluitava contra la política neoliberal del Govern, demanava justícia i reclamava els drets dels pobles indígenes i les persones pobres.

Circuits culturals. Recorreguts per activitats culturals com concerts i exposicions d'art.

Comitè Català de Solidaritat Internacionalista. Organització que treballa en el camp de la solidaritat internacional des d'una perspectiva d'esquerra revolucionària i independentista. Un exemple és el Comitè de Solidaritat Salt Quilate.

Critic/a d'art. Persona que es dedica a donar opinions sobre les qualitats i els defectes d'obres artístiques com pot ser quadres, escultures, etc.

Escola Massana. Centre de formació en arts visuals, arts aplicades i disseny de la ciutat de Barcelona, fundat l'any 1929.

Grup de treball. Col·lectiu d'artistes que feia art conceptual. A través de l'art combatien la repressió política que imposava la dictadura de Franco.

Objectius humanitaris. Quan es vol aconseguir el bé de les altres persones.

Revolució Sandinista. Procés protagonitzat pels sandinistes que va començar el 1978. Gràcies a aquest va aconseguir acabar amb la dictadura que hi havia en aquells moments a Nicaragua. El procés es basa en les idees d'Augusto Nicolás Calderón Sandino.

Seguretat Social. Principal sistema de protecció social de l'Estat. El seu objectiu és ajudar les persones en situació de necessitat.

Ser signant. Estar d'acord amb alguna cosa i donar-hi suport signant un document.

Qui és o va ser

Augusto Nicolás Calderón Sandino va ser un revolucionari nicaragüenc.

Carles Hernández Mor va ser un escriptor conegut com a Carles Hac Mor.

Yoko Ono és una artista japonesa que va formar del moviment avantguardista de la dècada de 1960.

Pilar Parcerisas i Colomer és una historiadora, crítica d'art i comissària d'exposicions que coneix molt bé el treball de l'Olga.

Antoni Tàpies i Puig va ser un pintor, escultor i teòric de l'art.

Olga L. Pijoan

Artista plàstica conceptual

© del text Joan Francesc Dalmau Llagostera, basat en l'article de Jordi Creus Verni "8.- López i Pijoan, Olga", a URTX. Revista d'humanitats de l'Urgell, Núm. 32 (2018). Museu Comarcal de l'Urgell - Museu de la Mecanització Agrària J. Trepat - Arxiu Comarcal de l'Urgell (a partir de la recerca promoguda per l'Ajuntament de Tàrrrega i finançada per l'Institut Català de les Dones)

© de les il·lustracions "Les 8 Olgues" (Irati Guerrero Vera, Anna Maria Morales Llobet, Marina Morros Campillo, Blanca Pla Corbella, Maria Portero Viladot, Izaskun i Emma Serra Rius i Lluïsa Gabarra Labad, coordinadora tècnica i artista).

© de l'apartat *Aprenc paraules noves amb...* Diccionaris d'Enciclopèdia Catalana

© del disseny i la maquetació Ester Gasol Dea _ Onart fotografia i disseny

© d'aquesta edició Ajuntament de Tàrrrega

Coordinació editorial: Mireia Fontanet Viladot

ISBN 978-84-95284-42-6

DL L 1103-2018

Tàrrrega, octubre de 2018.

Ho edita:

Hi col·labora:

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars. Si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra, us podeu adreçar a l'editor.

Titols editats

Alba Güell Roca, mestra i activista cultural

Pilarin Minguell Pont, actriu, periodista i locutora radiofònica

Maria Bernades Guardiola, llevadora

Josefina Vidal Morera, poetessa i política

Pròxims titols

Rosina i M. Teresa Pera Güell, llibreteres

Olga L. Pijoan (Tàrrrega, 25/01/1952-San Rafael del Sud, Nicaragua, 31/05/1997).

Artista plàstica conceptual

Si després de llegir el conte de l'Olga, voleu saber-ne més coses seguïu llegint.

La trajectòria de l'Olga comença el 1972 participant a l'exposició "Únic dia". També és present a la segona Mostra d'Art Jove de Granollers, amb l'obra "Ballarina", que és una peça que s'obre per deixar veure una petita ballarina que dansa entre miralls al so d'una caixeta de música. El mateix any va participar a Vilanova de la Roca en les accions anomenades "1219 m3" amb una obra anomenada "Cel sobre 1219 m3" consistent en diverses seqüències fotogràfiques del cel.

Des d'aquella primera exposició el 1972, va seguir presentant les seves obres. Entre altres: "Els límits del paper", "Fulla tallada en deu trossos i tornada a compondre", "Informació sobre la realitat", "Ordenació", "Llengua", "Herba", "Vestir-se" i la polèmica acció "Cos real / Cos projectat". A l'obra "Informació sobre la realitat" l'Olga va fotografiar a mida real llums, radiadors, endolls i altres coses que hi ha normalment en una sala d'exposicions, i després substituïa els objectes reals per les fotografies.

A l'obra "Herba", l'Olga juga amb la seva figura, que apareix i desapareix davant d'una paret blanca en la qual després només es veu la silueta del seu cos. En el context d'una dictadura, això es podia interpretar com una denúncia de les desaparicions. Els desapareguts eren persones que els militars del règim s'havien endut i que mai més es tornaven a veure.

A l'obra "Fragments d'un puzle", les peces que haurien de formar la imatge completa no encaixaven.

A "Llengua", Olga mostra la seva habilitat per doblegar la llengua.

Els anys de menys activitat artística van ser entre 1980 i 1988. Arran d'un greu accident de la seva mare, va haver de deixar l'art per ocupar-se de la família. En els anys que va durar aquella pausa, la seva vida passaria per molts canvis. En aquell temps inicia un romanç amb l'artista i dissenyador gràfic Miquel Cunyat. Més tard s'enamora de Jaume Casamitjana i viu a Riderou. Després es trasllada a Girona. L'any 1983 lloga el Mas Molinot. Treballa de carter rural i també farà de cuinera a la Fonda d'Amer. Separada de Casamitjana, el 1985 torna a Barcelona, on treballa a Tocs i al Gran Colmado (1986-1988).

Olga era molt solidària i li agradava ajudar els altres. Nicaragua no és l'únic lloc en conflicte al qual va viatjar. També va visitar Chiapas l'any 1996.

"El cel, l'aigua com a idea de llibertat per l'Olga, fonamentada en la idea de separar-se d'un món en el qual ja no tenia cap importància. Mai volgué ser artista. Vòlia viure prop dels artistes perquè per ella era el què més s'acostava a la pràctica de la llibertat".